

SinterClaus

Na weken vakantie en daarna een paar weken verhuisdozen inpakken wordt het nu weer hoog tijd voor een column. Sowieso, want als we nu geen column schrijven, missen we de meest column waardige periode van het jaar, december.

Door een vakantie in oktober en november, en dan ook nog in Zuid-Europa, raak je geheel van slag. Bij 23/24 graden ga je eind november nog lekker naar het strand en zowel op de heen- als terugweg valt je oog op de vele Kerstversiering. Jongeren krijgen, wanneer ze zoiets meemaken, tegenwoordig een error, wij houden het op een kleine kortsluiting in de hersenen. Het was zelfs zo erg dat er op weg naar het strand door mijn lief bijna aan de noodrem werd getrokken, omdat ze opeens een hele grote winkel zag die helemaal in Kerstsfeer was. Buiten stonden talloze kerstbomen met lichtjes, en achter de ramen lachten allerlei kerstfiguren ons toe. Er was geen ontkomen aan, na het strandbezoek moesten en zouden wij naar die winkel voor een echte Griekse kerstbal.

Goedzak als ik ben, strijk ik dan met mijn hand over het hart, want tegelijkertijd denk ik dan aan de laatste repetitie die we met het Stadhuiskoor hadden. Daar werden begin oktober al kerstliedjes ingestudeerd. Janneke liet op deze wijze merken dat ze de columns goed leest en perfect aansluit bij de actualiteit, zoals door ons geopperd in één van de eerste columns. Toch moet ik als Nicolaas een vermanend vingertje opsteken.

Op 17 november kwamen wij terug in Nederland en op 15 november hadden wij via de digitale kanalen al kunnen volgen hoe Sint Nicolaas in Nederland was aangekomen. Voor hem waarschijnlijk net zo vervreemdend als voor ons. Het valt niet mee om over te gaan van 23 graden naar een graad of 10/11. Vorst aan de grond zelfs. Het is toch ook van de zotte dat ze in Zuid-Italië en Griekenland zingen dat ze dromen van een White Christmas. Het gekste wat ik heb meegemaakt was tijdens een Kerstvakantie in Afrika waar bij de ingang van het hotel een arreslee op een stapel watten (sneeuw) stond en waar af en toe een Kerstman verscheen in een prachtig Santa Claus pak, maar waar de huidskleur verried dat hij niet van de Noordpool kwam maar waarschijnlijk van de evenaar. Dit allemaal terzijde.

Natuurlijk ben ik heel blij met het kerstrepertoire waar we al in oktober mee begonnen, zodat we goed beslagen ten ijs komen als de uitvoering daar is op 13 december in Nieuwerkerk.

Toch ben ik als Nicolaas doodsbang dat Santa Claus Sinterklaas gaat verdringen. Ik roep maar steeds dat dit niet gaat gebeuren zolang de scholen Sinterklaas blijven vieren, maar nu is er ook al een school die het niet meer viert. Stop de ontmanteling van Sinterklaas (raar beeld).

Om de ontmanteling tegen te gaan ben ik ervoor om de nieuwe Sinterklaasliederen op te nemen in het repertoire van het Stadhuiskoor. Let maar eens op, u kunt geen enkel hedendaags Sinterklaaslied meer meezingen. Ja, de melodie, maar die gaan we natuurlijk ook vierstemmig maken.

Denkt u, die flauwekul daar doe ik niet aan mee, dan adviseer ik Janneke om volgend jaar de Saint Nicolas Cantate van Benjamin Britten op te nemen in het repertoire. Mocht ik hiermee het Sinterklaasfeest redden van een gewisse dood dan weet ik zeker dat de paus mij na mijn dood heilig verklaart: Sint Nicolaas Nijenhuis.